

Thera

Santorini
eller Thera
- også kaldet postkortøen
2 sider af samme
græske ø

En anderledes bid af Thera

De varmeste anbefalinger
gives videre fra forfatteren og fotografen
til dig/jer i denne 1. udgave af Thera.
Udsendt i forbindelse med
julen 2007.
Uden jeres slet skjulte opfordringer
var denne udgave ikke kommet på gaden.
Tak for udfordringen og husk...
"at rejse er at leve"

Citat af H.C. Andersen

Thera

Til alle med appetit på en anderledes bid af postkortøen Thera

Udgivet af
Himmelblaa Kommunikation ApS
Decembervej 7-9
DK- 8210 Aarhus V
www.himmelblaa.dk
info@himmelblaa.dk

Tekst
Henning og Lilian Jørgensen

Foto
Henning Jørgensen
Fujica

Tryk
Trykt på Canon CLC

Det startede som en arbejdsprøvning og slutter sådan. Hvorfor så det?

Oprindelig havde vi lagt billet ind på Symi, en anden meget lille græsk ø. Billetterne var i hus, bøger var indkøbt, kort var tygget igennem, alt var klappet og klart, indtil den 10. september lavede rod i det hele. Et lille blodkar sprang oppe i den bageste del af hjernen (cerabellum) og dermed var jeg sat af holdet for en stykke tid. Derfor det kryptiske... Det startede som en arbejdsprøvning og slutter sådan.

Dermed er denne bog særligt tilegnet Sydelle Holmgaard. Uden hendes utrættelige interesse for projektet (læs: arbejdsprøvning) var det aldrig blevet til noget!
Havde jeg vidst, hvad jeg gik ind til efter at have sagt ja til projektet - ja, så kan det godt være svaret havde været et andet. Forbandet være den australier af en talepædagog, Sydelle hedder hun og er min egen private talepædagog.

En tur til Grækenland skal I ikke snydes for

Thera, et kvantespring tilbage i tiden, 20 år helt nøjagtig...

Det startede i flyet fra Kastrup uden for København i en moderne jetliner, Sterling Airways Super Caravelle. Sådden et fly havde Eilif Krogager nemlig sparet sammen til for at lave et af Danmarks største charterflyselskaber.

Siddende på næsten første række passerer en skikkelse, luftkaptajnen, forbi os...
Er det ikke Jesper? Han er jo ukendelig her i sin nye ulastelige uniform, sorte benklæder og hvid skjorte... Jo, det er Jesper... Der er ikke andet at gøre end at spænde ben for ham på vejen tilbage til cockpittet.
Buschauffør har han selv kaldt sit nye job i det civile liv. Han har nemlig en fortid som Drakenpilot i det danske luftforsvar. Så byder en hjertelig velkomst løs midt i kabinen.
- I skal med ud foran, kommanderer han. Og ud kommer vi til en meget gemytlig svensk officer af den gamle skole. Aldersmæssigt sikkert 20 år ældre end Jesper...
- Hvordan kender du egentlig Jesper?
- Jo, det startede med, at vi vandt kapsejladsen Sjælland Rundt sammen med andre gode venner i vores egen hjemmebyggede

Diva 39 sejlbåd. Den var lang, slank og sejlede forbandet hurtigt. Vi blev nummer 10 ud af flere tusinde deltagende både. Det er der kommet en lille plakette ud af. Hænger stadig på mit kontor. Båden blev brugt til at vise toppen af, hvad Shipman formåede på flydende bådudstilling i Kolding og indendørs i København.

Under turen lærer vi alt om at flyve en Super Caravelle. Det er ikke svært - vel er der mange instrumenter herude, men en del er dubletter. Hvad jeg heller ikke vidste dengang var, at piloten selv kunne bestemme i luftrummet. En heftig diskussion udspandt sig nemlig over Jugoslavien, hvor jordpersonalet ville have os til at lande på grund af et kraftigt tordenvejr...
-Nix, det gjör vi inte, bestemte vores svenske ven. Det koster lang tid, mange penge og tonsvis af brændstof osv. Men nemesis ramte os, da vi ønskede at skifte højde på grund af megen turbulens. Det fik vi ikke lov til af jordpersonalet, da der var for mange fly i luften. Vi kunne ikke se nogen i miles omkreds!

Hydraulikken, der holder landingshjulene på plads, virkede ikke denne dag eller også brugte det for meget olie. Så hjulene lå blot og slog op i alupladerne. Betryggede med så autoritær pilot ved roret.

Det er nemt at lande sådan en Super Caravelle. Det fik vi en forsmag på med vores svenske chauffør. Lufthavnen lå ude foran os i disen til bagbords side. Han sænker hjulene ned og regulerer farten ned med gashåndtaget. I 10 meters højde tager han al gas fra, let og elegant rammer maskinen jorden, - det gör den verje gång!
Så let er det at lande - også denne gang... dermed er vi landet på Thera...

Lidt om øen Thera, også kaldet Santorini....

Med køreturen fra lufthavnen til hotellet i bedebyen Kamari forstår man, hvorfor netop Thera bliver kaldt postkortøen og efter sigende er den mest fotograferede ø i Grækenland.

Thera er hvidkalkede huse, blå kupler og en udsigt, der som skal opleves "live".
På østsiden af øen ligger badebyerne Kamari og Perissa og på vestsiden ligger vulkankrater-randen med Oia og Fira, som har de flotteste udsigter over calderaen.

Thera er en lille ø på 75 km2 og ca. 10.000 indbyggere og ligger i det Ægæiske Hav ca. 120 kilometer nord for Kreta. Thera er en del af øgruppen, Kykladerne, som omfatter 38 beboede øer. Den har fået sit navn efter en skytshelgen ved navn Santa Irini (Santorini). Men Santorini bruger også det gamle kongenavn, Thira - det græske navn for Santorini - vi har valgt at bruge det gamle kongenavn, Thira...

Oprindelig var Thira en del af en større ø med vulkanen Strogyle i midten med et mægtigt krater. Dengang hed øen Strongili, der betyder "den runde" efter øens form. Men et gigantisk vulkanudbrud og efterfølgende flodbølge halverede øen for mere end 3600 år siden, så den i dag nærmest har facon som en halvmåne.
Udbruddet var så gigantisk en størrelse, at man har fundet aske herfra bl.a. i Egypten og Tyrkiet. Også nordkysten af Kreta blev ramt af en tsunami så stor, at hele den minoiske kultur gik til grunde.

Det lyse lag er aske og pimpsten, som på øen, fra det minoiske udbrud.
Fundet af en olivengren begravet under 60 m tykt lag af vulkansk pimpsten, har gjort det muligt at datere udbruddet med stor nøjagtighed.
Nu er Santorini nærmest et kæmpe vulkankrater med vand i og med en rand af øer omkring.
I midten stikker vulkantoppen op - de 2 sorte ubeboede Kaimeni øer. På den største, Nea Kaimeni, er der stadig en aktiv vulkan, hvor alle vi turister valfarter til. Det sidste udbrud skete i 1950. Sandsynligvis vil der igen komme et gigantisk udbrud, men heldigvis mener forskere, at det først sker om

10-20.000 år. Men man ved jo aldrig med vulkaner, så Santorini er konstant overvåget.
Højt beliggende på toppen af kraterranden ca. 300 m oppe ligger bl.a. byerne Oia og Fira, som fik store ødelæggelser ved et jordskælv i 1956.

Familien Jørgensen bor i Kamari på et lille hotel uden for byen

På østsiden af øen ligger badebyerne Kamari og Perissa med bjerget Mesa Vouno imellem. Det skal vi komme tilbage til senere. Fra den modsatte ende af byen er der ikke langt til lufthavnen. Fra vores terrasse kan vi holde øje med flyene, der ankommer til øen. Langs den 2 km lange strandpromenade ligger der et hav af taverner og cafeer. Lige neden for ligger den brede strand med sorte lavasten. Der er ofte kraftige bølger, og det bliver dybt efter et par meter. Vi bruger ikke stranden ret meget, men traver en del på æselstierne.

Disse fordums motorveje har forbundet den ene landsby med den anden, og har været hovednerven bag al transport af mennesker og last.

Jordskælvet i 1956 "The Ghost Village"

Mesa Gonia ligger stadig i ruiner og blev efter jordskælvet i 1956 totalt forladt. Underligt sted at gå rundt. Beboerne flyttede ned til kysten og byggede Kamari.

Mesa Gonia bliver også kaldt "The Ghost Village", men der er nu ikke noget spøgelsesagtigt over byen på denne solskinsdag, selvom vi er de eneste opdagelsesrejsende. Der bor da også mennesker i enkelte huse. Gaderne er meget smalle og brostensbelagte. Absolut kun for gående.

Kirken ser flot ud, selvom den blå farve på kuplen skaller af.

Den forladte by ligger lige uden for Kamari. Husk blot at dreje til venstre lige efter bageren.

Fira har et lidt mærkeligt forhold til os

Vi ankom sent til vores desination, og hvad var så mere naturligt end at besøge den første rigtige tarverna med udsigt over det hele. Vi blev da også mere end kloge at høre på, Sus, Mic, Lil og undertegnede. Som dagen gik og solen gik ned var vi i stand til at løse alverdens problemer. Skoene er blevet særdeles runde af den alt for høje temperatur, og således vaklede vi tilbage til vores bus.

Næste dag...
Fira...

Fira er hovedbyen og turistcentrum. Byen ligger på kraterranden med en fantastisk flot udsigt over havet. Og sådan en udsigt koster mange penge. Byen vrimler da også med butikker med guld og ædelstene, der bare venter på de amerikanske turister. De kommer sejlende med de store krydstogtskibe, der ligger for anker eller duc d'albe i caldera-en 300 m neden for byen.

- I dag er her fredeligt, men i morgen kommer der amerikanere med krydstogtskibene. Så bliver der travlt, fortæller indehaveren af en guldsmedebutik. I dag har de bare god tid og vil gerne tale med danskere, der oser.

Rundt på øen...

Thera er ikke særlig stor, så en lokalbus er fin til at komme rundt på øen.
4 km på en smal og ujævn vej og 14 hårnålesving senere står vi på toppen af Mesa Vouno i blæsende vejr, men udsigten fejler ikke noget.

Heroppe kan vi se både Perissa og Kamari, og heroppe ligger Antikkens "Ancient Thera". Engang øens hovedstad, strategisk placeret med overblik over det meste af øen og en fantastisk udsigt over havet.

Antikkens Thera har vi stadig til gode at se.

Perissa...

Vi stod tidligt op om morgenen og gik ad den smalle gedesti over bjerget Mesa Vouno mod Perissa. Det var jo nemmere sagt end gjort, for gentagne gange bliver vi distraheret af en blændende smuk udsigt.

Tiden nærmer sig det tidspunkt af dagen, hvor normale grækere tage sig en morfar for at holde varmen på afstand. Vi nordboere har ikke sans for den slags kortvarigt spildtid, men forsætter ufortrødent videre af den smalle gedesti. Ganske vist havner vi i ingenmandsland lige midt i en orangeplantage. Hvor er vi? Heldigvis er der et vandløb og det fører jo nok ned til havet? -eller gør det?

Vi tager chancen og følger det, og pludselig er vi ude ved vandet, men selvfølgelig ikke der, hvor vi havde regnet med. En kort gåtur og vi er fremme ved havnen - hvis man kan kalde det en havn? Naturhavn er mere beskrivende.

Bussen går tilbage til udgangspunktet om ca. 1,50 - 2,00 timer - det er jo Grækenland vi er i. Det viser sig, at vi skal med en tidligere tysk storby lokalbus, som har mindst 50 år på bagen. Inde i bussen er 3 grækere travlt beskæftiget med at gøre den klar. På gulvet

bag dem er der en mindre bilkirkegård samlet. Gad vide, om det skal blive til en motor...?

Vi kom hjem 3 timer forsinket efter flere motorstop undervejs...

Santo Wine

Santo Wine er øens vinkooperativ og et af Santorinis mange vinhuse. Beliggende ved byen Pyrgos på toppen af calderaen.
Ude fra vejen ser man en stor grå bygning og en masse flag, men kør endelig ikke forbi. Udsigten herfra er svær at slå. Det må være øens flotteste. Det er et sted vi besøger en del gange og nyder et glas vin eller en hel smagning, mens vi beundrer panoramaudsigten fra terrassen. Fra Fira højt oppe, ned til havet og havnen med krydstogtskibe og med vulkanøen i baggrunden.
En "smagemenu" består af 5 forskellige bordvine samt en sød dessertvin. Dertil ost.

Akrotiri

Vi kører op ad bjerget forbi Santo Wine og videre ud af halvøen mod Akrotiri fyrtårnet på spidsen. Undervejs er der mange flotte udsigter.
Her er bronzealderens svar på Pompeji. Efter det katastrofale vulkanudbrud for ca. 3600 år siden, blev byen dækket af mange meter tykt lag af aske og lava.
Først i 1967 påbegyndtes udgravningen af gader og af huse i flere etager, og endnu er kun en lille del af området udgravet. I husene fandt man de flotteste vægmalerier, der indikerede, at man stod over for et højt udviklet handels- og kultursamfund.

Man har indtil nu ikke fundet spor efter de måske 30.000 indbyggere, som må formodes at være flygtet fra tsunamien og måske er omkommet på havet.

Pyrgos

Engang var den hovedbyen på øen og den ligger meget højt. Allerførst i byen ligger Pyrgos Taverne rigtig flot. Det viser sig at være et godt valg. Maden er god, og der er rigeligt af den. Udsigten skifter fra sol til den flotteste solnedgang over calderaen. Og da mørket falder på dukker de oplyste byer frem i alle kroge, og vi nyder desserten og portvinen.

Oia

Det siges, at den smukkeste solnedgang i hele verden, kan man se i Oia. Vi vælger at besøge byen sidst på dagen med en lokalbus, hvis chauffør kører som han har drukket. Sikkert, billigt og hurtigt? -ja, det må du selv afgøre ved at tage turen samme vej.
Det er fredelige veje her, selv om det er ferie højsæson. På markerne dyrkes små tomater og meloner. Vi har en flot udsigt op mod Fira og lidt senere kan vi se Oia.
I Oia parkerer vi på torvet og går en lang tur langs Calderaen. Det er blevet hedt, så vi holder en drikkepause og nyder udsigten over calderaen fra en taverna, inden vi slentrer videre igennem byen og fotograferer løs til højre og venstre.

Selvfølgelig må vi også se stedet ved den gamle borg, hvor der valfartes til for at se verdens flottesre solnedgang. Der er mange mennesker her for at se solen gå ned... det gør den jo hver eneste dag året ud... vi ser naturligvis også solen gå ned i havet.

Sejltur til Nea Kameni

Sejlturen udgår fra øens havn, Athinios, neden for hovedstaden, der ligger for enden af en stejl og snoet vej med udsigt til mange mulddyr og æsler, der er på vej ned til havnen. Krydstogtpassagerer, som de er på vej til, får lov til at betale kassen for en tur på æselryg op til byen. Der er to valgmuligheder - at gå eller tage turen på æselryg. Ovenfor venter, som gribbe, de guld- og ædelstenssælgende, velduftende personer...

Vi sejler allerførst til vulkanøen, Nea Kameni, hvor de første springer i vandet for at gøre turen til fods iført badetøj. Det varme vulkanvand omslutter ens krop, som var det et varmt kælent omslag og gør det lækkert at bade her. Samtidig er mudderet helsebringe-

de og skænker en evigt liv... det har jeg glemt alt om. Temperaturen er over det behagelige men hvad gør det. Båden lægger til ved Nea Kaimeni, hvor de øvrige kan transke i land på vulkanen - tørskoet.

Vi traver opad i ca. 1/2 time og kommer til det sted, hvor der kommer lidt røg op og lugter af svovl. En påmindelse om naturens enorme kræfter, som gør en ydmyg. Her kan der spejles æg til morgenmaden, desværre har vi ingen med. I midten stikker vulkantoppen op - de 2 sorte ubeboede Kaimeni øer. På den største, Nea Kaimeni, er der stadig en aktiv vulkan, hvor alle vi turister valfarter til. Det sidste udbrud skete i 1950. Sandsynligvis vil der igen komme et gigantisk udbrud, men der går jo lang tid. Men man ved jo aldrig med vulkaner, så Thera er konstant overvåget. Videre til naboøen Palea Kameni, hvor vi også lægger til.

Båden går ganske langsomt forbi kraterranden her ude i det ægæiske hav.
Ovenover os ses, Fira, - der findes ikke smukkere udsigt end det viste i det virkelige liv. Udsendelsen i TV med Jan Fj... og Pernille Fj... er det rene vand ved siden af dette og vil gøre dem misundelige til deres dages ende.

Godt nok er der ikke tale om store huse men hvilken beliggenhed, beliggenhed og beliggenhed...
Fira kan ikke tage sig smukkere ud i den varme luft, der altid omgiver denne ø.
Er parat til at bytte huset ud med dette sted, - gad vide om der er internet her...
Det er jo rigtig nok - det var før internet blev opfundet i staterne...

Sådan forsvinder 8 dage som dug for solen, ved et trylleslag, I skulle selv prøve det...
En tur til Santori eller Thera, alt står lysende klart for mig fra denne ø.

I er velkommen til at spørge..

Notater...

Orestiáda
Xánthi
Séres
Kavála
Komotiní
Flórina
Édessa
Thessaloníki
Kozáni
Véria
Chalkidiki
Áthos
Thássos
Alexandroúpoli
Kateríni
Samothráki
Kérkira
Corfu
Ioánnina
Tríkala
Sithonía
Kassándra
Límnos
Igoumenítsa
Árta
Karditsa
Lárisa
Vólos
Lésvos
Skiáthos
Préveza
Lamía
Skýros
Lefkáda
Agrínio
Évia
Mesolóngi
Thíva
Chalkída
Chíos
Kefalonía
Pátra
Athína
Ándros
Sámos
Zákynthos
Pýrgos
Kórinthos
Trípoli
Nátplio
Pireás
Tínos
Ikaría
Kykládes
Kalamáta
Náxos
Spárti
Sífnos
Kós
Thíra
Ródos
Kýthira
Chaniá
Réthymno
Iráklio
Kríti
Kárpathos

Santorini eller Thera, postkortøen,
som den også kaldes, befinder sig i midten
af det græske ørige og er på 75 km^2
og har 10.000 faste indbyggere.
Hovedstaden på øen hedder Fira og
har kun 1600 indbyggere.

Selvom det ikke er den største
af de græske øer er den ikke set
på kun 1 dag.
Santorini er et fantastisk sted
med en dramatisk historie
bag sig.

Hvis vores lille rejseguide
kan føre til gode oplevelser
har den opfyldt formålet,
hverken mere eller mindre...
Velkommen til
Thera...